

CREIONUL BUNICULUI

Copilul își privea bunicul scriind la masa lui de lucru. La un moment dat, întrebă:

- Bunicule, scrii o poveste care ni s-a întâmplat nouă? Sau poate e o poveste despre mine?

Bunicul se opri din scris, zâmbi și-i spuse nepotului:

- E adevărat, scriu despre tine. Dar important este creionul cu care scriu.

Mi-ar plăcea să fii ca el când vei fi mare.

Copilul privi creionul intrigat, fiindcă nu văzuse nimic special la acesta.

- Dar e la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut în viața mea.

- Totul depinde de felul cum privești lucrurile. Există șase calități la creion, pe care dacă reușești să le menții, îți vei forma niște principii de viață.

Prima calitate: poți să faci lucruri mari, dar să nu uiți niciodată că există o Mână care ne ocrotește... Pe această mână o numim Dumnezeu și El ne supraveghează tot timpul fără să ne constrângă libertatea.

A doua calitate: din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă un pic de suferință pentru creion, dar până la urmă va fi mai ascuțit. Deci, trebuie să știi să suporti unele dureri, pentru că răbdarea cu credință te pregătește pentru viață.

A treia calitate: creionul ne dă voie să folosim radiera pentru a șterge ce era greșit. Trebuie să înțelegi că atunci când îți ceri iertare sau altul îți cere iertare și ne iertăm reciproc, corectăm ceea ce am greșit, și din nou putem fi pe drumul cel bun.

A patra calitate: la creion nu este important lemnul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interior. Tot așa, sufletul tău pe care ți l-a dat Dumnezeu, este important, deci străduiește-te să-l păstezi imaculat și să fii model pentru cei de lângă tine.

A cincea calitate a creionului: lasă totdeauna o urmă. Tot așa, să știi că ceea ce faci în viață va lăsa urme, astfel că trebuie să încerci să fii conștient de fiecare faptă a ta.

Și, în sfârșit, *a șasea calitate:* se oferă pe sine pentru binele celorlalți. Tot așa și tu trebuie să fii gata în orice moment de ajutor semenului tău.

Adaptare după Paulo Coelho

Părintele Paisie de la Sihla

Să nu judeci pe nimeni, tată. Tare-i păcat să judeci. Vezi pe cineva că a greșit, să-ți fie milă de el: „Doamne, săracul, uite ce i-a făcut diavolul...”. Și să-i vezi pe toți deopotrivă, să nu zici că unul e mai bun și altul mai puțin bun. Să nu osândești pe nimeni. Să-i ai pe toți mai buni decât tine. Și nu purta grijă de ce fac alții; ia seama la ce faci tu.

Să nu-i judeci pe săraci, tată. De-i poți ajuta, ajută-i. Și chiar de le dai un ban, ai milă de ei. Iar dacă ai, dă-i. Fă milostenie cu lucrul sau cu cuvântul. Fă tot ce poți. Și dacă dai, să fugi cât poți de mândrie. Hei, parcă cine știe ce am făcut! Au fost sfinți care-și dădeau și hainele de pe ei. Eu ce mare lucru am făcut?

Așa, tătucă. Hai să punem de acum început bun. Și cu darul lui Dumnezeu să ne îmbogățim cu toate faptele cele bune ca și cu o cunună frumoasă. Să ne silim să adunăm tot felul de floricele pentru cununa noastră, care mai de care mai frumoase: milostenia, ascultarea, rugăciunea, smerenia.

Iaca ce, dragul tatei: să fii cuminte, cuminte. Comandantul sufletului este mintea. Caută să-ți fie mintea întregă, să judece drept. Să-ți păzești toate cele cinci simțuri, căci acelea sunt fecioarele înțelepte, dar tot acelea sunt și fecioarele neînțelepte, dacă nu le vom păzi. Și dacă nu ne vom vedea aici, să ne întâlnim la Poarta Raiului!